

DOMINICA VI PASCHÆ

AD I VESPERAS

Hymnus Ad cenam Agni providi, p. 199.

Antiphona 1

Io 14, 6

viii g

E - go sum vi- a, * vé- ri-tas et vi-ta, al- le-
lú- ia alle-lú- ia. E u o u a e.

PSALMUS 118, 105-112

- ¹⁰⁵ Lucérna pédibus meis verbum tuum *
et lumen sémitis meis.
¹⁰⁶ Iurávi et státui *
custodíre iudicia iustitiae tuae.
¹⁰⁷ Humiliátus sum usquequáque, *
Dómine, vivífica me secúndum verbum tuum.
¹⁰⁸ Voluntária oris mei beneplácita sint, Dómine, *
et iudicia tua doce me.
¹⁰⁹ Anima mea in mánibus meis semper, *
et legem tuam non sum oblítus.
¹¹⁰ Posuérunt peccatóres láqueum mihi, *
et de mandátis tuis non errávi.
¹¹¹ Heréditas mea testimónia tua in æténum, *
quia exsultatio cordis mei sunt.
¹¹² Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas *
in æténum, in finem.

Antiphona 2

viii g

C Ru-ci- fixus surré-xit * tert-i- a di- e de sepúlcro,

Ad I Vesperas

243

alle-lú-ia. E u o u a e.

PSALMUS 15

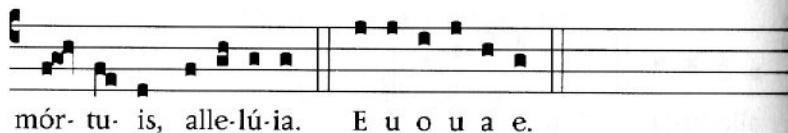
- Consérva me, Deus, *
quóniam sperávi in te.
Dixi Dómino : « Dóminus meus es tu, *
bonum mihi non est sine te ».
In sanctos, qui sunt in terra, íclitos viros, *
omnis volúntas mea in eos.
Multiplicántur dolóres eórum, *
qui post deos aliéños acceleravérunt.
Non effúndam libatiónes eórum de sanguínibus *
neque assúmam nómina eórum in lábiis meis.
Dómminus pars hereditatis meae et cálicis mei : *
tu es qui détines sortem meam.
Funes cecidérunt mihi in præcláris ; *
ínsuper et heréditas mea speciosa est mihi.
Benedicám Dómimum, qui tríbuit mihi intelléctum ; *
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
Proponébam Dómimum in conspéctu meo semper ; *
quóniam a dextris est mihi, non commovébor.
Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultavérunt præcór-
dia mea ; *
ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno *
nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.
Notas mihi fácies vias vitæ, † plenitúdinem lætitiae cum vultu
tuo, *
delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona 3

Lc 24, 46

viii g

O portébat * pa-ti Chris-tum et resúrgere a

CANTICUM Phil 2, 6-11

- ⁵ Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo,
⁷ sed semetipsum exinanivit formam servi accípiens, *
in similitudinem hóminum factus;
et hábitu invéntus ut homo, † ⁸ humiliávit semetipsum factus
obœdiens usque ad mortem, *
mortem autem crucis.
⁹ Propter quod et Deus illum exaltávit † et donávit illi nomen, *
quod est super omne nomen,
¹⁰ ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
cælestium et terréstrium et infernórum,
¹¹ et omnis lingua confiteátur: *
«Dóminus Iesus Christus!», in glóriam Dei Patris.

Lectio brevis

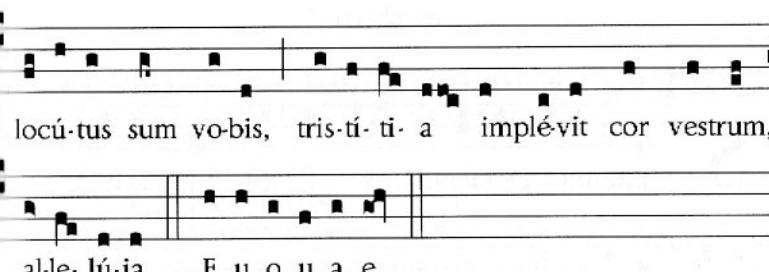
I Petr 2, 9-10

Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus in acquisitióne, ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admiráble lumen suum; qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei; qui non consecuti misericórdiam nunc autem misericórdiam consecuti.

Post lectionem, responsorium breve Surrexit Dominus, p. 214.

Antiphona ad Magnificat

Io 16, 5.6

Canticum Magnificat invenitur p. 767.

Preces

Christum, qui resúrgens a mórtuis mortem destrúxit vitámque renovávit, instánter *invocémus*:

¶ Christe, semper vivens, exaudi nos.

Tu, lapis, quem reprobavérunt aedificantes, factus es in caput anguli; nos in Ecclésia tua ut lápides vivos ædifica. ¶

Tu, testis fidélis et verus, primogénitus ex mórtuis, tuæ tríbue Ecclésiæ te indesinénter testimoniari. ¶

Tu, únice spose Ecclésiæ e látere tuo exortæ, redde nos nuptiális illiús testes sacraménti. ¶

Qui es primus et novíssimus, fuísti mórtuus et vivis, baptizátos serva usque ad mortem fidéles, ut corónam accípere mereántur. ¶

Tu, lux et lucérna sanctæ Dei civitatis, defúnctos nostros illústra, ut in perpétuum regnent. ¶

Oratio conclusiva

Fac nos, omnípotens Deus, hos lætítiae dies, quos in honórem Dómini resurgéntis exséquimur, afféctu séduto celebráre, † ut, quod recordatióne percúrrimus, * semper in ópere teneámus. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

Hymnus Ad cenam Agni providi, p. 199.

Antiphona 1

Ps 28, 10

IV⁸ e

S Edé-bit * Dómi-nus rex in æ-térnum, al-le- lú-ia.
E u o u a e.

PSALMUS 109

- 1 Dixit Dóminus Dómino **meo** : *
« Sede a **dextris meis**,
donec ponam inimícos **tuos** *
scabéllum **pedum tuórum** ».
- 2 Virgam poténtiae tuæ emittet Dóminus ex **Sion** : *
domináre in médio inimicórum tuórum.
- 3 Tecum principátus in die virtútis tuæ, † in splendóribus **sanctis**, *
ex útero ante luciferum génu te.
- 4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum : *
« Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchí-sedech ».
- 5 Dóminus a **dextris tuis**, *
conquassábit in die iræ **suæ reges**.
- 7 De torrénte in via **bibet**, *
proptéra exaltábit **caput**.

Antiphona 2

Ps 113, 9

VIII g

N Omi- ni tu- o, * Dómi-ne, da gló-ri- am, alle-lú-ia.
E u o u a e.

PSALMUS 113 B

- Non nobis, Dómine, non nobis, † sed nómini tuo da glóriam *
super misericórdia tua et veritáte **tua**.
Quare dicent gentes : *
« Ubi est Deus eórum ? ».
Deus autem noster in **cælo** ; *
ómnia, quæcúmque voluit, fecit.
Simulácrum géntium argéntum et aurum, *
ópera mánuum hóminum.
Os habent et non loquéntur, *
óculos habent et non vidébunt.
Aures habent et non áudent, *
nares habent et non odorábunt.
Manus habent et non palpábunt, † pedes habent et non ambulábunt; *
non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis erunt, qui fáciunt ea, *
et omnes, qui confidunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino : *
adiutorium eórum et scutum eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino : *
adiutorium eórum et scutum eórum est.
Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino : *
adiutorium eórum et scutum eórum est.
Dóminus memor fuit nostri et benedicit nobis: † benedícet
dómu*i* Israel, *
benedícet dómu*i* Aaron,
benedícet ómnibus, qui timent Dóminum, *
pusillis cum maióribus.
Adiciat Dóminus super vos, *
super vos et super filios **vestros**.
Benedícti vos a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.
Cæli, cæli sunt Dómino, *
terram autem dedit filiis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine, *
neque omnes, qui descéndunt in siléntium,
sed nos, qui vivimus, benedíctimus Dómino *
ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Antiphona 3

Ap 7, 12

viii g

B E- nedíc- ti- o * et clá-ri- tas et sa- pi- énti- a
 et gra- ti- á- rum ác-ti- o, honor, vir- tus et for- ti- tú-
 do De- o nostro in sácu- la sácu- ló- rum. A- men. Alle-
 lú- ia. Eu o u a e.

Antiphona ad canticum dicitur modo troparii ante et post canticum.

CANTICUM Cf. Ap 19, 1-2. 5-7

S A-lus et gló-ri- a et virtus De- o nostro, R. Alle-
 lú- ia. ¶ Qui- a ve- ra et iusta iu-dí-ci- a e-ius, R. Alle- lú- ia,
 al-le- lú- ia. ¶ Laudem dí-ci-te De- o nostro, omnes servi
 e-ius, R. Alle- lú- ia. ¶ Et qui timé- tis e- um, pu- silli et ma-

gni, R. Alle- lú- ia, alle- lú- ia. ¶ Quó-ni- am regná-vit Dó-
 mi-nus, De- us noster omní-pot-ens, R. Alle- lú- ia. ¶ Gaude- á-
 mus et exsultémus et demus gló-ri- am e- i, R. Alle- lú- ia,
 alle- lú- ia. ¶ Qui- a vené-runt núpti- æ Agni, R. Alle- lú- ia.
 ¶ Et uxor e-ius præpa- rá- vit se, R. Alle- lú- ia, alle- lú- ia.
 ¶ Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o R. Al- le- lú- ia. ¶ et Spi- ri- tu- i
 Sancto. R. Alle- lú- ia, alle- lú- ia. ¶ Sic-ut e- rat in princí-
 pi- o, et nunc et semper, R. Al- le- lú- ia. ¶ et in sáe- cula sæ-
 cu- lórum. Amen. R. Alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Lectio brevis

Hebr 10, 12-14

Christus, una pro peccatis oblata hóstia, in sempiternum consédit in déxtera Dei, de cétero exspéctans, donec ponántur inimici eius scabellum pedum eius; una enim oblatione consummávit in sempiternum eos, qui sanctificántur.

Post lectionem, responsum breve Surrexit Dominus, p. 214.

Antiphona ad Magnificat

ANNO A

Io 14, 19

v a

A Dhuc mó-di-cum * et mundus me iam non videt;
vos autem vidé-bi-tis me, qui-a e-go vi-vó, et vos vi-
vé-tis, alle-lú-ia. Eu o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 769.

ANNO B

Io 15, 16

viii g

N ON vos me e-le-gístis, * sed e-go e-le-gí vos
et pósu-i vos, ut e-á-tis et fructum affe-rá-tis,

et fructus ves-ter máne-at, alle-lú-ia. Eu o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 771.

ANNO C

Io 14, 28

vii a

A U-dís-tis * qui-a di-xi vo-bis: Vado et véni-o
ad vos. Si di-li-ge-ré-tis me, gaude-ré-tis ú-tique qui-
a ad Patrem vado, qui-a Pa-ter ma-iор me est, alle-
lú-ia. Eu o u a e.

Canticum Magnificat invenitur p. 771.

Preces

Deum Patrem, qui Christum suscitávit et ad déxteram suam exaltávit, súpplices exorémus:

¶ Per glóriam Christi custódi pópulum tuum, Dómine.

Pater iuste, qui Iesum a terra per victóriam crucis exaltásti, fac ut ómnia ad eum trahántur. ¶

Per Fílium a te exaltátum emítte Spíritum Sanctum in Ecclésiam, ut ea sit unitatis totius humáni géneris sacra-méntum. ¶

Novam prolem, quam per aquam et Spíritum Sanctum genuísti, fidélem serva suo baptísmati in vitam ætérnam. ¶

Per Fílium tuum exaltátum míseros súbleva, † cárcere deténtos
líbera, sana ægrótos, tuísque beneficiis mundum lœtifica. R.

R. Per glóriam Christi custódi pópulum tuum, Dómine.

Fratres defúnctos, quibus corpus et ságuinem Christi gloriósí
præstítisti, fac novíssimo resurrectiónis die partícipes. R.

Oratio conclusiva

Fac nos, omnípotens Deus, hos lœtitiæ dies, quos in honórem
Dómini resurgéntis exséquimur, afféctu sédulo celebráre, † ut,
quod recordatióne percúrrimus, * semper in ópere teneámus. Per
Dóminum.